

lukrativt, som Fiskerne selv har ønsket, for en Del har været uafvendelige, men en Del af disse Forhold har dog været af en saadan Art, at Fiskerne har ment, at de ikke var helt nødvendige. Der er med Forsæt af Administrationen foretaget Foranstaltninger ikke til Gavn for Fiskeriet, men for at gavne andre Samfundsklasser i vort Land. Fiskeriets Udøvere har med andre Ord været udsatte for den samme — maa jeg kalde det Behandling — som andre frie Erhverv i vort Land, f. Eks. Landbruget, og ligesom man har hørt Røster fra Landbrugets Side, der har beklaget sig over, at de Indgreb, som er foretagne, maaske ikke altid har været absolut nødvendige, saaledes har man ofte fra Fiskeriets Side hørt Røster, der har udtalt, at de foretagne Foranstaltninger ikke altid har været helt berettigede. Fiskerne har ligesom Landbruget øvet en Kritik, og det er vel ikke usandsynligt, at noget af denne Kritik har været berettiget. Naar der har været øvet Kritik fra Landbrugets Side overfor de Foranstaltninger, der er truffene, er denne Kritik fra en vis Side mødt med Paastanden om, at Kritikken er rejst fra de store Landbrugeres, fra Stor-Agrarernes Side, og at disse skulde have staaet i Spidsen for den rejste Kritik. Denne Paastand kan naturligvis ikke fremsættes overfor Fiskerne, idet der indenfor Fiskernes Rækker ikke findes saadanne Personer. Man har der forenet sig om denne Kritik som almindelig Erhvervskritik, og jeg tillader mig at hævde, at det samme i Virkeligheden har været Tilfældet for Landbrugets Vedkommende. Men det er muligt, at den Kritik, som er rejst saavel fra Fiskeriets som fra Landbrugets Side overfor de Foranstaltninger, som er truffene af Administrationen, alligevel ikke er saa berettiget, som den har givet sig Udseende af at være, thi, som jeg har sagt før, naar vi har drøftet Landbrugets Kritik: Det er ikke altid helt let for den, der staar indenfor Erhvervet, at se Berettigelsen af de Foranstaltninger, der træffes, og som man maaske somme Tider synes kan være noget for nærgaaende. Kritik har der imidlertid været, og jeg mener som sagt, at den paa visse Omraader er ret berettiget. I alt Fald er det givet, og det er ogsaa indrømmet — ogsaa tidligere —, at der er grebet ind overfor det frie Erhverv fra Administrationens Side paa en saadan Maade, at det har skadet det frie Erhvervs Udøvere i deres Indkomsts Størrelse. Men

gøres det, er det selvfølgelig ganske berettiget, at den samme Faktor, som griber ind, naar der foreligger gode Vilkaar, ogsaa har den Pligt at træde støttende til, naar Vilkaarene for vedkommende Erhverv bliver mindre gode. Med andre Ord: naar Fiskeriet som Erhverv bliver saaledes stillet, som det er i Øjeblikket, da maa Administrationen have en uafviselig Pligt til at træde støttende til, for at Erhvervets Udøvere kan komme ind under nogenlunde gunstige Vilkaar. Det er dette, der paa et væsentligt Punkt tilsigtes ved det foreliggende Lovforslag, og jeg kan ikke blot for mit eget Vedkommende, men ogsaa paa mit Partis Vegne give dette min fulde Tilslutning. Vi gør dette, fordi vi selvfølgelig langt hellere støtter Erhvervet ved, at dets enkelte Udøver bliver sat i Stand til bedre at tjene sit Underhold ved sit eget Arbejde, end ved at give Understøttelse til den enkelte Udøver af Erhvervet.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, dem har den højtærede Minister gjort Rede for, og jeg kan paa mit Partis og egne Vegne tiltræde Lovforslagets Enkeltheder og dets Form. Men for mig staar det saaledes, at skal det, der tilsigtes gennem dette Lovforslag, gøre sin rette Nytte, saa er det nødvendigt, at dette Lovforslag bliver gennemført hurtigst muligt. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, er der allerede fra Administrationens Side truffet Forberedelser til, at Lovforslaget kan føres ud i Livet, men der mangler endnu et, nemlig en Vedtagelse af Lovforslaget, og den venter jeg vil hurtigt kunne ske i dette høje Ting. Forholdet er jo nemlig det at efterhaanden som Tiden gaar, uden at disse Forhold bliver bragt i Orden, kan Fiskeriets Udøvere ikke komme i Gang med deres Virksomhed i den Udstrækning, de kunde ønske, og dette har ikke alene Betydning for Fiskerne og Fiskeriet som Erhverv, men hvis vi kan bidrage noget til, at Fiskeriet kan komme til at florere i den kommende Sommer, vil dette sikkert i høj Grad bidrage til Samfundets Underhold paa en højst hensigtssvarende Maade. Thi jeg ser saaledes paa Udviklingen indenfor andre Erhverv i vort Land, at Produktionen af Levnedsmidler i den kommende Tid vil aftage i betænkelig Grad. Kunde vi derfor bidrage til, at Fiskeriet kom i en god Gænge, saa at der kunde fra Havets store Fiskerigdom tilføres Samfundet en vis